Tasova.net Köşe Yazıları Bölümüne Hoşgeldiniz!..

DÜNDEN BU GÜNE

Yazar Adı: Tarık ZİYAD

Yazar İletişim: tarikziyad@gmail.com

Amerika Ortadoğu'da, Orta Asya'da, Güneydoğu Asya'da, Avrupa'da kısaca dünyanın her tarafında, soğuk savaş döneminde Amerika'nın alternatifi doğu bloğuydu. Dünyanın her tarafında Amerikalıları görmek zordu. Dünya tek kutuplu olalı Amerika'yı her tarafta görme ayrıcalığına bizler de sahip olduk. Biz yıllar öncesinde A.B.D ile beraberdik. İkinci dünya savaşı sonrası Truman doktrini ve Marshall yardımıyla tanıştık. 1950 sonrası liberal ekonominin temelini A.B.D kredileriyle attık, ekonomiyi liberalleştirdik. Devletin provokasyonuyla 6-7 Eylül olaylarıyla, ulusal sermaye ve milli burjuvazinin gelişmesini destekledik. Ülkemizde yaşayan orta yaş kuşağı Amerika'yı süt tozu ve ekmeğiyle tanıdı. Askerlerimiz oradan gelen silahlar, tanklar, uçaklarla çeşitli teçhizatlarla donatıldı. Kore'de yan yana komünist Kore'ye karşı savaştı. Sözde dünya barışı uğruna yüzlerce askerini orada toprağa gömdü. Hollywood'un ikinci dünya savaşında Amerikan askerlerinin kahramanlıklarıyla kazanılan savaşları sinemalarda seyrederek onlara sempati duymaya başladık.

Komünist Rusya'ya karşı A.B.D sayesinde kendimizi güvende hissettik. Yurtta İncirlik, Sinop ve diğer yerlerde üsler verdik. 1960'da darbeyi yapanlar, yapılan anlaşmalara, Nato'ya ve Sento'ya bağlı kalacaklarını açıklarken yeni askeri stratejik anlaşmalar yapıldı. Amerikalıların finansörlüğünde Özel Harp Dairesi, yurdun her tarafında örgütlendi. Günümüze kadar gayri nizami harp yöntemiyle yurt savunuldu, Herhalde dışarıdan gelen düşmana değil. Cumhuriyet'in 80 yıllık tarihinde dış düşmanı sınırlardan içeride hiç kimse görmedi. O halde kalıyor iç düşmanlar. Ha… Kimler mi bunlar; öncelikle komünistler, kendini Türk kabul etmeyenler. Konjektür gereği (onların tabiriyle) irticacılar. Geriye düşman görülmeyen kimler mi kaldı? Üretim araçlarını ellerinde bulunduran burjuva, komprador üst bürokrasi, ağalar ve işbirlikçi şeyhler. A.B.D'nin komünizme karşı geliştirdiği sözde yeşil kuşak projelerinden, Bağdat paktı ve sentoya katıldık. Eğitim müfredatını yeşil kuşak projesine uygun hale getirirken İ.H.L.lerinin Kuran kurslarının sayılarını artırdık. Böylece 1970'li yıllara geldik . 1968'li yıllarda gelişen sosyalist rüzgarlar Türk gençliğini de etkiledi. Üniversite gençliği Amerika'nın ve batının emperyalist olduğunu haykırdı. İlk defa dostumuz A.B.D hakkında birileri alışık olmadığımız şeyler söylüyordu. Emperyalizm neydi, gerçi hamaset nutukları atan beyaz Türkiyeliler ve resmi tarih, emperyalist devletlere karşı kurtuluş savasını kazandığımızı söylüyorlardı, ama hiç kimse işin bu tarafıyla ilgilenmemişti. 68 ve 70'lerde gündemimize emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı bilinçli silahlı mücadele başlamıştı bile. Sağcıyım diyen herkes mücadeleyi başlatanlara karşı devletin yanındaydı. Komünizm en büyük düşmandı. Nerede görülürse ezilmeliydi. Nitekim 12 Mart 1971'de ki darbe sosyalist anti Amerikancıların kırılma noktalarının ilk raunduydu. Mücadeleyi devlet, dolayısıyla millet kazanmıştı. Millet öyle sanıyordu. Kazanmanın işaretiyse darağacında asılan üç gencin basına yansıyan siluetleriydi.. Kazanılan bu raunttan esas nasiplenenler yine

egemenler oldu. Ülkenin aydınları, üniversitelerin öğretim görevlileri bilimin bağımsızlığını resmi devlet ideolojisinin payandası yaparak , bilimi de resmileştirdiler. Din ve dini hizmetler devletin tekeline alındı. Ehli sünnetin Hanefi mezhebi temelinde şekillenen diyanet teşkilatı, devlet adına dinin temsi edildiği kurum oldu. Ülke sosyapolitik olaylarla seksenli yıllara geldi. Devlet olayları seyretmişti. İhtilal için şartların olgunlaştığını görenler 12 Eylül Darbesini yaptılar. Darbeyi yapanları, Marksistlerin dışındaki bütün siyasi guruplar alkışlandı. 12 eylül darbesi akan kanı durdurmuştu, lakin demokrasi rafa kaldırılmıştı. Devlet Anayasası dahil her şeyiyle yenileniyordu. Bu yenilenmeyle devlet gücüne güç katacaktı. Milletin egemenliğini vekaleten devrettiği T.B.M.M'nin yetkilerinin anayasanın 5. maddesinin içeriğinde atanmış yüksek bürokrasiye nasıl devredildiğinden kimsenin haberi yoktu. Refahyol ve Ak Parti hükümetinin icraatlarında karşılaştığı zorlukların temelinde de bu yetki paylaşımı vardır. Birileri sisteme sahip çıkıyordu. Hem de seçilmişlere rağmen. Sistemin sahipleri egemen burjuva, atanmış sivil ve militer bürokrasi olduğu artık biliniyordu 12 Eylül anayasa ve yasalarının neleri getirdiğini ve götürdüğünü halkımız daha iyi anlıyordu, millet iradesiyle seçilip iktidar olan Refahyol hükümetine karşı yapılan alışılmışların dışındaki darbe ve sürecinde yaşananlar demokrasimiz için kara lekeydi. Aynı 28 Şubat sürecinde bağımsız yargının savcılarının ve yargıçlarının bir Korgenaralden irtica brifingi alması sonunda ayakta birbirlerini dakikalarca alkışlamaları karşısında söylenecek sözleri sizler takdir edin. Bu dönemde inanan insanların devlet, ordu ve yargı hakkındaki düşünceleri, güvenleri sarsıldı. Anayasal zeminde faaliyet gösteren siyasi partiler kapatıldı, siyasi yasaklar getirildi. Azınlık hükümetleri kurduruldu. Erken seçime gidildi. M.H.P Rahşan Ecevit'in eleştirilerine rağmen hükümete girdi. Devlet Bahçeli bir televizyon programında R.P ve D.Y.P dinlensin ifadesiyle 28 Şubat sürecini meşrulaştırmakla kalmayıp D.S.P. ve ANAP'la koalisyona kendini mahkum etti. Türkiye Büyük Millet Meclisinin yemin töreninde Antalya milletvekili Nesrin Ünal'ın başını açtırarak yemin ettirmesi en büyük hatalarıydı. Sonrası mâlum. Merve Kavakcı'nın yemin olayı. Başarısız bir koalisyon denemesi ve 3 Kasım seçimleri. Ak Parti iktidarı ve milletin beklentilerine getirilecek çözümleri bekliyoruz şu günlerde.

Okunma: 525

Eklenme Tarihi: 06.04.2006 Saat: 23:14